И. âпостолъ.	âпостолы.	правъ.	правы.
Р. âпостола.	— голъ, овъ.	права.	правъ, въ.
Д. âпостолу.	âпостоламъ.	праву.	правомъ.
В. âпостола.	âпостолы.	правъ.	правы.
З. âпостоле.	âпостолы.	праве.	прави.
Т. — ломъ.	— ли, ами.	правомъ.	прави, ами.
П. âпостолѣ.	— лѣхъ, ехъ.	правѣ.	— вѣхъ, ехъ.

Но едина отъ тія примѣри ся склонятъ и нека на удомашевены предлози, а по другія — за неудомашевены; само трѣба да ся припомнятъ изложенытѣ (въ § 27 правила.)

Забѣл. 2. Конто окончавать въ именит. единс. на ецъ и окъ, и предъ гласны тъ — е и о предшествува една съгласна, тій въ други падежи изоставатъ о то и е то; напр: отецъ. Р. отца. Д. отцу. Мнот. отцы. . . . . — песокъ. Р. песка. Д. песку. Мнот. пескы. . .

Тъй — и творецъ, конецъ, палецъ, борецъ, пиро-